

Lene ser med troens øjne

Lene er blind og har mange gange bedt Jesus om, at hun må se

Foto: Anette Ingemansen

Mange år har Lene Friis Thorkildsen været blind. Og Jesus har ikke opfyldt hendes ønske om, at hun må komme til at se.

I Lukasevangeliet kapitel 18, vers 31-43 fortælles der om en blind mand fra Jeriko, som kalder på Jesus, og Lene kan sagtens sætte sig ind i, hvordan den blinde mand havde det, selv om hun har langt bedre vilkår.

»Jeg ser for mig en forhutlet mand, der på grund af sit handicap er dybt afhængig af hjælp fra andre. Det er ikke en rar følelse at måtte erkende, at man ikke kan selv. Manden må tigge for at få mad og andre fornødenheder; han har ikke andre muligheder,« siger Lene.

Berøringsangst

Lene har lagt mærke til, at den blinde bliver meget glad, da han hører, at det er Jesus, der kommer.

»Han har helt tydeligt hørt om ham og hans gerninger. Jeg tror, at han har lyttet sig til en tillid til Jesus som Guds søn. Han ser på ham med troens øjne, ellers ville han ikke råbe ▶

► på den måde. Han ved, at han skal hen til Jesus for at få hjælp.

Den blinde mand råber til ham, der kan tilgive synder og helbrede, fordi han er fortvivlet og ikke længe kan holde det ud.«

Lene oplever ikke på samme måde som manden i teksten, at hun bliver afvist, når hun spørger om hjælp.

»Der var nogle mennesker, som ikke ville hjælpe manden. Måske skyldes afvisningen berøringsangst eller mangel på viden. På Jesus' tid blev en handicappet nok anset for både besværlig og mindre godt begavet,« vurderer Lene.

»Den blinde mand reagerer ved at ignorere dem, der vil have ham af vejen. Han bruger alle de midler, han har, for at komme hen til Jesus.«

Jeg kan bruges

»Jeg forstår helt og fuldt mandens ønske om at kunne se, da Jesus spørger ham, hvad han kan gøre for ham,« fortsætter Lene og tror, at lige i det øjeblik, hvor Jesus stiller spørgsmålet, ønsker manden bare at få lov til at se med det fysiske blik.

»Jeg er nået frem til, at det ikke sker for mig, men at Jesus vil hjælpe mig med at bevare troens blik på ham, og at jeg må kunne bruges i hans tjeneste,« siger Lene og citerer et vers fra Hebræerbrevet: »Tro er fast tillid til det, der håbes på overbevisning om det, der ikke ses« (Hebr 11,1).

Anette Ingemansen

Hør to minutters andagt på telefon

70 300 150

75 82 33 60

Missionær Egild Kildeholm Jensen, Rønde, holder telefonandagten i uge 13

Indre Missions Telefonandagt
NETANDAGTEN.DK

jesusnet.dk

Læs mere om undere og tro på: jesusnet.dk/2837

Maria salver Jesus

Maria tog et pund ægte, meget kostbar nardusolie og salvede Jesu fødder og tørrede dem med sit hår

*Fra søndagens tekst i kirkerne:
Johannesevangeliet kapitel 12, vers 1-16*

Alle har brug for kærlighed

Fortællingen om Maria, der salver Jesus' fødder med en olie, som havde kostet det samme som et års indtjening, virker noget besynderlig. Hvad kan få et menneske til at opføre sig på denne måde?

Svaret kan vel ikke være andet, end at Maria ikke kunne udtrykke sin kærlighed og hengivenhed til Jesus på anden måde.

Jesus forventer ikke kostbare gaver fra os, selv om han har givet os alt ved at dø på korset for vores synd. Han største ønske er derimod, at vi indser, at vi er syndere, som har brug for hans tilgivelse. Hemmeligheden

bag Marias handling var netop udtryk for hendes taknemmelighed for tilgivelsen.

Jo mere vi erfarer, at vi har brug for Guds frelse, desto mere fyldes vi af taknemmelighed. Da er det, som om vores hjerter fyldes af kostbar nardusolie, som vi ikke kan holde for os selv. Der skabes en længsel efter at give noget af Guds kærlighed videre til andre.

Alle mennesker har brug for Guds tilgivelse, og alle mennesker har brug for at møde kærlighed og varme fra et andet menneske.

Søren Juul Skovborg

Husk at tage Vitamin L

Det er godt at få indtaget de vitaminer, vores krop ikke selv kan producere nok af

Jeg har tænkt på, om der er noget, der hedder »Vitamin L«. Google fandt frem til, at der vist ikke er et klassisk vitamin, der hedder L. Men der er en dagslyslampe, der hedder »Vitamine L«. Den hedder det af samme grund, som jeg konstruerede navnet: Vi har brug for det »vitamin«, der hedder Lys.

Hygge

Ordet hygge forbindes ofte med vinter og/eller aften. Jeg tror, det blandt andet er fordi, »hygge« er noget af det lys, vi søger at tænde, når solens livgivende lys er sparsomt. I min hverdag er hygge »godt lys« hele dagen igennem: de små gode møder med andre mennesker, et godt stykke musik, en lille video sendt fra et familiedlem, et kapitel i en god bog, et glimt af en solsort. For mig gælder det om at opsøge de små lys, så jeg ikke går glip af deres vitaminer.

Vitaminer kan vi ikke selv producere i tilstrækkelig grad og må derfor have dem tilført udefra. Det gælder

også Vitamin L. Jeg kan ikke bare smile ind i spejlet og lyse min hverdag op på den måde. Men jeg kan være med til at give vitaminet til andre – måske samtidig med, at de giver det til mig.

Lyset

Solen er den afgørende kilde til lys. På samme måde er Gud den afgørende kilde til lys i mit sind. Derfor består mit hverdagstilskud af lys også af at minde mig selv om alt det lys, Gud er.

At sige Gud tak for de små lyskilder gør dem ofte større for mig. Og så er der lys at hente i at se direkte ind i Guds lys og mærke hans styrke, kærlighed og omsorg. Det kan ske gennem en sang, en bog, et stykke fra Bibelen eller en bøn. Den »kost« indeholder mange L-vitaminer.

Nogle gange er det nemmere at opleve lyset end andre gange. Men det er altid en tryghed at vide, at Gud er lys – godt, varmt og evigt lys.

Sprint Aagaard Korsholm

Fra Jesusnet.dk

